

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מאי לאו וכו' רב דהלכה כר"ל ותיבת זה נמחק: (ב) ד"ה למ"ד אס וכו' חולצין כו' הס"ד ואח"כ מ"ה מקדושה חמורה מפילין:

גליון הש"ס

גמ' לא אדירות. כעין זה
פסחים דף יג ע"א תענית יח
ע"א: שם והאידנא נהוג
עלמא במסתומות. עיין
תשובות מהרי"ק שורש נד:

לעזי רש"י

גלועי"ן [גלואו"ן]. עץ
סדוק.

מוסף רש"י

כירוצא בו. רישא דביתא
תפילין של יד עושין אותן של
ראש ואותן של ראש אין
עושין אותן של יד לפי שאין
מורדין וכו' (שבח עט:).
ס"ת שבלה. אין מחתכין
ממנה יריעה שפרשיות שמע
וזהו אם שמע בנחמה
לקצועה בנחמה (שם).

שיטה מקובצת

[illegible]

אמרתי לו רבי מה טעם. אתה עושה אותם פמוחות והלא צמורה סמוכות הן. אותו ריוח שלאחר ובשעריך [דברים י] ^י הוא סמוס (שמאל של שיטה) והריוח באמצע השיטה: **אמר לי הואיל וצמורה אינן סמוכות.**

הַנֶּכֶד שְׁתֵּי פִרְשֵׁי שְׁמוֹ כְּתוּבָה בְּרֹאשׁוֹ הַנֶּכֶד [שֶׁשֶׁסֶּה]
[ח] אֲנִי עוֹשֵׂן פְּתוּחוֹת: מֵאִי לֹא

אפסותות. קאמר רב (ב) זא דהלכה
 כ"ז. **קטבא** א' **דיספרי**. געווי"ן
 ע"ז פדוק געווען דפי קוטערע שלא
 יפלו: **איה** ליה **מנבא**. כדמפרש
 אס יבא אליהו כו' **מעט לכסילה**.
 למ"ד אס יבא אליהו ויאמר חולצין
 במעטל שומעין ון קסבר מעטל השתא
 כממעטל אס עד שצא אליה וורה
 יא כו' למ"ד אס יבא אליהו ויאמר
 אין חולצין במעטל שומעין ון ממל
 אן עד שצא אליה ויאמר לא תחלו
 במעטל חולצין כו' (ט) **תפילין**
 קדושמן חמורה ממוח שיש צין ד'
 פישות: **הבא סתומות**. צ"ת ודבא
 סתומות במוח אלס ש"ס במוח גמי
 סתומות: **סן** י"ל **נבא לכסיל**.

דילמא הא דדייקין הא מורידין
 עושין א' שם חסד מתפילין מזה:
קלף. כותבין עליו במקום בשר כו'.
 אלמא תפילין אי אפשר לעשות מזה
 הא על הקלף נכתבו: ומשי
למזה. מזה תפילין על הקלף ומזה
 אדוקסוטום אבל שם אינן כן
 כלום הילכך אם מורידין עושין: **והטעם**
ד' שנה פסול. ומשי בתפילין ממירי
 חסד

ש'אין מורידן מקדושה חמורה
סתומות והכא פתוחות דלמא
למשה מסיני תפילין על הק
דוכסוסטום במקום שער 'למצו
בזה ובין בזה פסול ו' אידי ואיד

דירושלמי דפליג אש"ס דידן דמסקינן
אית תנא תני פתוחות ואית תנא תני
פתוחה פתוחה מסופה פתוחה פתוחה

שִׁטָּה וְאַחֲרֵי כֵן מִתְחִיל נִכְתּוּב בְּחֻמְצָה
מִקּוּפָּה לַחֹד וְנִרְאָה לַפֶּרֶשׁ דְּקָאֵי לַפְּרֹ

מאמסר חו פתוחה בחנינו ומתקן ומת-
באמנו אקרו וטע"ר צענלמא מקרי
ההיא קירושלמי אש"ר שגלו אליבא
כרבה דר משהד ענין ומחלה ולרבה א
דקאמרי משמיה דאשריני אפשר להחל
לדן מורדיו וטענין אש"ר אש"ר
עור אחד ההיא בשלל מפר הערות וזו
גבלין שלמנה או פרשה ויהי אש
בתפילין על ד' ס' שטיין ובעל ראש
ושנינו פסולין אגריל וס"ת כשריה ראש
ומחוח פס"ק אגריל (ד' ה:) ויש לה
אכילה וגבי אין צין יום טוב לשבת דל
הדרי מחד טעמא משום דבש"ר וכו'.
בשר. פירוש אש"ר במקום דש"ר ויהי
שפא שיה צוה צוה ומעין אחד ד
אדוקסוטום מתרי טעמי חדא דדיים
יין (שנא דף עט:) דמשני הכא חיפאכא
והא מניא תפילין על הקלף ומחלה על
והא דתבא אדוקסוטום במקום שר
פירש אש"ר אש"ר וס"ק דמז
וכחא אדוקסוטום ובענין זה נוכל לה
דכשריה שבכחא אדוקסוטום במקום
כשריה משניהם לא שיך למיתני שניה

ויתחיל בראש השיטה שלישית סדורה כ' עד מתחיל מלמעלה [הוא בתוס' ולכן לא העתיק] לפיכך חסר בסוף שיטה ובראש שיטה שניה כדי לקיים שניהם ומיהו לפי זה קשה למנהג שלנו שאנו מניחין ובשערך ואין אנו מתחילין והיה בראש שיטה שניה אלא מניחין ירוח קצת ולפי דברי ר"ת קרי

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

ועושה ריוח מלמעלה וריוח מלמטה. מן הדברים לא פירש ושמה
ביון דכורך מאחד כלפי שמע זריך ביו' לכתחילה כדי לגבול
בהיקף כעין ס"ת. מ"ר: **והאידנא** נהוג עלמא בסתומות.

פירש בקונטרס ⁽¹⁾ דכשיש

וריו מלמטה ועושה
ת' לו ^ארבי מה מעם
כות מן התורה ואמר
בר"ש בן אלעזר מאי
וכמה ריוח אמר רב
^אלעזר רב שמואל
^ברספרי אמר ליה
תסברא דבי אמר רב
מנהגא ^הואידנא נהוג
ור רבה אמר רב כהנא
יהו ויאמר ^וחולצין
חולצין כסגדל אין
העם כסגדל ורב יוסף
אם יבא אליהו ויבא
מעין לו אין חולצין
י שכבר נהגו העם
יהו ^זמנעל לכתחילה
שטע מינה אריוח ש"מ
אמר ^חמצוה לעשותן
נחות שפיר דמי ומאי
אפ' תריות לימא
^טספר תורה שבלה
שין מהן מוזהר לפי
ין עושין אמאי הכא
עושין והתניא ^יהלכה
קלף במקום בשר
פילין והתניא שינה בין
קלף במקום שער והא
דכתבינו

וְנִשְׁמָו וְהָמָּה פִּסְקִי רַב בְּהִלָּה
 בְּהִלָּה כְּדָרֵי מִי שְׁאוֹמֵר
 מִשְׁמֵר הוּא לִפְנֵי הַיְּהוּדִים
 מִשְׁמֵר אֶסְמוּהוּ וְאֶךְ יִתְּקֵן וְאִי
 מִי כְּדָרֵי מִי שְׁמֵר פְּחוּמָה
 וְאֶמָּר אֶסְמוּהוּ דְּבִתְרָה הֵי
 מְחִיזָה לְרִיבִין דְּטַעַם מִשּׁוּם ד'
 אִיבָּא בְּיִיחִי' כְּמִנְעֵל דְּקִי'
 וְיִוֵּתֵן לְחֹלֶן בְּמִנְעֵל דְּקִי'
 אֶחָשְׁדִּים' מִירֵם כְּמִנְעֵל
 רִיבִין בְּיִרְשִׁלְמִי בְּפִי' דְּמַגְמִי
 בְּגוֹן ^א דְּפִרְשָׁם שְׁמַע ^ב לִי
 שְׁמַע בְּגִילְיוֹן שְׁמַע ^ג לִי
 שְׁמַע לִי פְסוּל ^ד מִי ^ה ^ו

[illegible]

מִלְמַמְחָה. מִן הַלְדָּדִים לֹא פִירָם וּשְׁמָה
 (כִּי שָׁמַע אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְמַחֲלֵה דָוִד לְגוֹל)
וְהַיִּדְּנָה נִהְיָה לְמָה וּלְמָה בְּחַתּוּבוֹת.
 3: נִחְלָמָה שִׁטָּה וּבִסּוֹף שִׁטָּה וְהָרִיחַ
 בְּחֻמָּעַ וְזוּ הִיא סְתוּמָה וְאִנּוּ נוֹהֲגִין
 לְהִיחַ חֶלֶק מִמֶּנּוּ שִׁטָּה שִׁטָּה וְאִנּוּ
 כִּן מִמְחִילָה וְהִיא אֵם שָׁמַע וּשְׁמָה וְאִנּוּ
 זֶה קָרוֹי סְתוּמָה וְרִ"ת וּפִרְשׁ
 דְּשִׁמְשִׁים מִסִּים פִּסּוֹק בְּחֻמָּעַ שִׁטָּה

גשמייר צסוף שיטוב רשיטור חלה

לנשפחותיכם מנחה שיטה שניה ומתחיל וכותב בשלשית וזו היא פתוחה וסגורה כל שכותב בתחילת שיטה וסוף שיטה ומנחה חלק באמצע כדי לכתוב בו שם שני אותיות או יותר וזו היא סגורה סדורה כל שכותב והולך השיטה עד חזיה או עד שלשית ומנחה ומתחיל לכתוב השיטה שמתחיל כנגד הנחה של שיטה העליונה וזו היא סדורה זה מלא ר"ת בסיפור קדמונים ובמסכת סופרים מלא ארזו היא פתוחה וסגורה מלא בראש השיטה ואזו היא סגורה כל שכתב באמצע שיטה וכמה יונת בראש שיטה ויהא נקראת פתוחה כדי לכתוב שם על ג' אותיות גמר כל הפרשה בסוף השיטה ^(א) ושיר שיטה אחת מתמללה ואם שיר מלמטה כדי לכתוב שם על ג' אותיות מתחיל מתמללה ועוד דפרשומי בפי' דמליה ^(ב) קאמר בדידא פתוחה מראש פתוחה ^(א) מתוך כל הני קשה לתרגם דיון דשצקין חלק בראש שיטה ואח"כ מתחילין והיה אם שמוע ויח"ס קאמר דהאידנא נהוג עלמא פתוחים ושאר חסריני אהיה אהיה

מ"ד פתוחות והכי איתא הכס ממוח
ומה שאין זה מקומה פתוחה מראשה
לכאורה דלם מקיים פרשה בפתח
והפסוק פתוחה מראשה לחוד או פתוחה
או שיעשה פתוחה מראשה או פתוחה
לא אפתוחה דקמיה דהיא פתוחה
זה מקומה וממשיב בך דלא קשיא
(י"ב דף קד:) רבה ורב יוסף הלכה
אין חסר בצידין כגדלי אף נמי במילתא
אם אפרו מוחה שיעה אמי לא לאו
דפליין ומזוחות אין נכתבין אלא על
עמוד והוסף פרשת והיה אם שמע
הא מורידין עושין. א"ע דנוהגין
לרין על פתח מוחה על דרכים שמואל.
ב י"ה בדה אין בין תפליין לתפליין
בין שנת ליום הכיפורים דלא חשיב
א מייסלן אגלי ולא דמי לאשירות
והא דבריהו אדוכסומסון במקום
שמני אלף אף ואדי ממוח והוי
א דלמאי דמוקי לא תפליין מייסלי
בשר ובענין זה קשה בפרק המזויל
ארי הוא קבלץ ויחזבין עליו תפליין
אממוהה הא קבלץ אלקן בחדש שיער
הימים והוי שטייאל מענין אדם בענין
א פל כמו שלל פסל אם שינה ממזות
ב שניה מזות ובתבה אלקף ה"ה
ה י"א דכל כמה דלא אשמעינן דמוח
לתרץ בפרק המזויל יין (סו. מ"ר:
הא

א' דאין מורדין היו נוטלין שיטה אחת מס"ת ותיפרה ב' גניא. אם שינה: טו) צריך בתחילה: טז) העורות זה בזה. שלמעלה. אם לא דאין מורדין עושין: יט) אידי ואידי א

עין משפט
נר מצוה

וְמִי פֶה מְהֻלָּכוֹת מִזֹּה
 לֵאמֹר טוֹשׁ״ע יוֹדֵד סִי רַפָּא
 סַעֲרֵף אֵל:
 וְלֵב בִּי מִי שֶׁסֶּה הִלֵּיט טוֹשׁ״ע
 שֶׁסֶּה סַעֲרֵף יוֹדֵד:
 וְלֵב בִּי מִי שֶׁסֶּה הִלֵּב אֵל
 טוֹשׁ״ע יוֹדֵד סִי רַלָּ:
 וְלֵב בִּי מִי שֶׁפִּיֹּה מְהֻלָּן תַּפְּלִין
 וְסִיִּם הֵלֵךְ מִטַּעַם עֵשֶׂן
 הֵטוֹשׁ״ע יוֹדֵד סִי רַעֲא
 סַעֲרֵף ג:
 וְלֵב בִּי מִי שֶׁסֶּה טוֹשׁ״ע
 אִוִּיִּם סִי לֵב סַעֲרֵף ו:

שיטה מקובצת (המשך)
ותחת ואמר הכה נדושו
ושיטתיו חתומה לכל יראה
שכל בלא על יד ידיו חסד
שיטה אחר בשעריך יד
ייעוד. ויעוד יורה אידי
ורשה י"א כשעורו לכתוב
למשפחותיהם כי יראה
יד לכתוב י"א אחיות והי'
אחוריי"ש קצן חסד מסכת
פורים י"א שר כמו יד
קדמוני אדום חסדו כל
מוניח באמצע הטיה.
נ"א אחרות: [א] חולצין
מגועל. מגועל הוא מעור
ע"י ויכאז למעור או מעור
מכוסף מעור חופה הרלי:
א"א חסד לחתולה כי
ע"א לילושן בחרה מותר
מכתחילה לחולק במגועל עד
שכח אחריו מ"א ש"א טוב
חזון א"א כדל מעור בער
נ"א אחרות: [א] חלשים.
גון (מכתב) חסד דל שש
א"א חסד חסד שש

הוא מסיימה בלילין ועושה
רשה סתומה וכותב והיה
ם שמור. (תרי"ח: ו) אירי
אירי בתפילין והא דכתב
דעכוסטוס במקום בשר.
ז"ה במקום בשר אלא
בזאת נקט דא"ע דעיקר
מצות כתיבת תפילין הוא
קלף במקום בשר אבל על
דעכוסטוס פסול אף במקום
בשר ופ"ש פסול אלא
עיקר מצות כתיבת תפילין
מקום בשר הוא דא"ת אמאי

[illegible]

ה ומשלימין וקא פריך הא
תפר לית לן בה: יו] כגון.
ה. כל כמה אות ד' נמחק: